

ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮೊಡನೆದ್ದಾನೆ. ಇವನೊಬ್ಬನೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರುವ ‘ಇನ್‌ಹೋಸ್’ ಹೆಲ್ಲು! ಒಜಾನುಕೂಲ! ಅಥಾರ್ ರಾತ್ರಿಯೂ ಒಡತಂಗುವ ಕೆಲಸದಾಳು!!

ಒಂದಾನೊಮೈ ಅಂದರೆ ಹೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಜಮಾನನು ಎಪ್ಪು ಹಸುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನುಂಟನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅವನ ಘನತೆ ನಿಥಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತುಂತೆ! ಅಂದರೆ ಗೊಳಣಪದವೇ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು! ಈಗ ಹಾಗಲ್ಲ. ಈ ಮಹಾನಗರಿಯಲ್ಲಿ, ಚಾಕರಿಗೆ ಪ ಮಂದಿಯೇ ಮನೆಯ ಮಹತ್ವ ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಸಲೀನಲ್ಲಿ ಇದು ಮನೆತನದ ಮಹತ್ವ ಕೂಡಾ! ಆದರೆ ವಿಷಯ ಹೇಳುವವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಲಿಸೇನಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ ಕಾಣೆ, ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಶತಮಾನವಾದರೂ ಹೆರಿ ವೆರಿ ದುರಿತವೇ ಸಾರಿ. ಈ ಮಹಾನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಂದಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಗುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಬಿಡುವಿರುವುದಿಲ್ಲ! ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗಿಗ ಹೇಗಾಗಿದೆಯಂದರೆ, ಎಂಧರೇ ದುಡ್ಡಿಗೂ ಕೆಲಸದವರೊದಗುವುದು ಕವ್ವಾವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಲು ಕಟ್ಟಿದರೆ, ನಲ್ಲಿ ಸೋರಿದರೆ, ಗೊಳಿ ಕ್ಕೊಳ್ಳಿರೆ, ಹಂತ್ಯ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡರೆ... ಉಹ್ಯೂ, ಪರೋರಿಯ ಜನ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ; ಮಂಚ ಮುರಿಯಾದರೆ ಹೊಸತು ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಹರಿ ಹೊರತು, ಬಡಿದು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಬಡಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ! ದುಭಾರಿ ಪ್ರಾಂಟೊಂದರ ಜಿಪ್ಪು ಕೆಟ್ಟಿರೆ, ತಕ್ಷಣ ಎಸೆಯುವುದೇ ವಿನಿಸಿ, ಆ ಜೀಪ್ಪಿನಾಣೆ, ಪ್ರಾಂಟಿ ರಿಪೇರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾಲದ ಮಹಿಮೆಯೇ ಹಿಂಣಿ: ನಿಜ ಸಂಪತ್ತಿನ ನಿಗದಿಗೆ ದನ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಜನ ಕ್ಕೊದಗುವುದಿಲ್ಲ!

ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೇನೇ, ಇದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲ ಕೆಲಸವಿರಲಿ ಬಿಡಲೆ, ಒಂದಲ್ಲಿ ಏರಡಲ್ಲ ಅಂತ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಂದಿಯನ್ನು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿ ಇಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಬಿಬ್ರಿ ಕ್ಕೊಳ್ಳಿರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಿರು ಕ್ಕೊಂಡಾರೆಯಬ ಉಮೇದಿಯಿಂದ ಬಿಬ್ರಿ ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿತವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿರ ನಿಯತ್ತು ಸಂಭಾಳಿಸುವುದೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯ ಮೇರೆಗೆ!

ಇರಲಿ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯು ಫ್ರೆಕ್ ಡಾಜನುಕಾಲ! ವಿದ್ದಾನಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ‘ಇನ್‌ಹೋಸ್’ ಹೆಲ್ಲು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತು ಬೇಕೆಂಬೇಕೆ. ಈ ಇಡೀ ‘ಕಾರ್ಪಣ್ಣ’ಪ್ರಸಂಗದ ಕರ್ತಾರಣಾದರೂ ಅವನೇನೇ!

ತಪಸ್ಯಾನ ಪ್ರಾತಾರ್ಥ ಹೇಸರು ‘ತಪಸ್ಯಾ ಕೊಲಿಯಾರ್’. ತಪಸ್ಯಾ ಅಂದರೆ ಅವನು; ಕೊಲಿಯಾರ್ ಸನೇಮು. ಮೊದಲ ಸಲ ಅವನ ಈ ಹೇಸರು ಹೇಳುವಾಗ, ಏನಂತ ತಿಳಿದರಲ್ಲ. ತಪಸ್ಯಾ ಅಂತಂದರೆ ನಿಖಿಲವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕರಿತ ತಪಸ್ಸು ಎಂದರಿಯಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲಕಾಲವೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ‘ಮೇ ತಪಶ್ಚ ಹೂ, ಸರ್...’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿಕ್ಕೆ, ‘ಕ್ಷಾ? ಕ್ಷಾ ಬೋಲಾ?’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿ, ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳಿಸಿ ಶಾತ್ಮಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಯಿತು. ‘ತಪಶ್ಚ ಕಾ ಮತಲಬ್ ಕ್ಷಾರೇ?’ ಅನುವಾಗ, ‘ತಪಸ್ಯಾ ಸಾಭಾಜೀ’ ಅಂತಂದು, ತನ್ನ ಹೇಸರು ನಿಷ್ಠಂತಯವಾಗಿ ‘ತಪಸ್ಸೇ’ ಹೌದೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಕರಿಸಿದ್ದಿ! ಇಷ್ಟಿದ್ದಿ ಈ ಹೇಸರನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನಿಮಗೊಂದು ತಪಸ್ಯಾಗಿಹೇಳಿತು! ಯಾಕೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಈವರೆಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕ್ಕ ಈ ಹೇಸರಿನ ಮೊದಲ ಮನುಷ್ಯ ಈ ತಪಸ್ಯಾಗಿದ್ದೀ! ‘ನಿನ್ನ ಅಣಿತಮ್ಮ, ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ಹೇಸರು ಹೇಳು!’ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. ದೊಡ್ಡಣಿನ ಹೇಸರು ‘ಭಂದಸ್’ ಅಂತಲಂದ. ಒಕ್ಕವನು ‘ಹೆಸ್’ ಅಂತಲಂಡ. ಇವನು ಮೂರಾನೆಯವನು. ಒಬ್ಬ ತಂಗಿಯಿದ್ದಾಳಂತೆ; ಅವಳು ‘ಸರಸ್’! ಇಮ್ಮು ಸಪ್ಲಾಸ ಸಂಸ್ಕರಿತದ ವಿಗಾಸ ಹೇಸರು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ನನಗೆ, ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ಜನಮ